

Paweł Szczepański

Nowy rok, nowe inwestycje

Od 1 kwietnia do 31 grudnia 2017 roku w Domu im. św. Ojca Pio w Elku (schronisko i dom dziennego pobytu) realizowane jest zadania publiczne pod nazwą „Zmiana standardów placówek świadczących usługi dla osób bezdomnych tj.: ogrzewalni, noclegowni i schronisk dla osób bezdomnych”, w ramach Programu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej „Program wspierający rozwią-

zywanie problemu bezdomności”. Głównym celem realizacji zadania publicznego jest poprawa standardu w Domu im. św. Ojca Pio w Elku, oferującego pomoc dla osób bezdomnych z terenu województwa warmińsko-mazurskiego do końca 2017 roku. Głównymi działaniami służącymi realizacji niniejszego celu są docieplenie/ pomalowanie pokoi noclegowych, klatki schodowej, pomieszczeń

użytkowych oraz zakup nowego wyposażenia do placówki. Osoby bezdomne przebywające w placówce będą miały zapewnione także m.in. miejsce do spania, wyżywienie. Adresatami zadania będą wszystkie osoby bezdomne zgłaszające się i korzystające z pomocy świadczonej przez Dom im. św. Ojca Pio w Elku.

Dom Dziennego Pobytu został oddany do użytku w 1998



Ministerstwo Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Paweł Szczepański

Akcja aktywizacja

Drugie półrocze 2017 roku obfitować będzie w działania aktywizacyjne na rzecz osób upośledzonych umysłowo/ z zaburzeniami psychicznymi, a wszystko to za sprawą projektu „Oparcie społeczne dla osób z zaburzeniami psychicznymi z województwa warmińsko-mazurskiego II” realizowanego w ramach programu Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej „Oparcie Społeczne dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi”. Zadanie to będzie

realizowane do 31 grudnia br.

Celem projektu jest tworzenie warunków sprzyjających poprawie sytuacji życiowej i społecznej 32 osób z zaburzeniami psychicznymi, zawłaszczania osób chorych psychicznie i upośledzonych umysłowo z województwa warmińsko-mazurskiego, a tym samym wzmocnienie i poszerzenie sieci wsparcia społecznego do końca 2017 roku. Realizacja celu możliwa będzie poprzez poradnictwo specjalistyczne,

działania aktywizacyjne (zajęcia kulinarne, sportowo-ruchowe oraz językowe podczas warsztatów wyjazdowych i spotkań w środowisku lokalnym), świadczenie usług o charakterze doradczym oraz integrację z lokalną społecznością. Integracji posłużą m.in. spotkania z wolontariuszami, wyjścia do instytucji kultury. Wsparcie otrzymają także najbliżsi osób z zaburzeniami psychicznymi/ up. umysłowo w ramach mobilnego punktu porad. Beneficjenci projektu pochodzący z czterech powiatów województwa warmińsko-mazurskiego: oleckiego, gołdapskiego, piskiego oraz elckiego.

Osoby chętne, posiadające aktualne zaświadczenie o niepełnosprawności (upośledzenie umysłowe/ zaburzenie psychiczne) zapraszamy do wzięcia udziału w projekcie. Pierwsze działania odbędą się już w czerwcu. Szczegółowe informacje pod nr. telefonu 087 441 70 00.



Ministerstwo Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej



Obyczaje i święta w Izraelu cz. II – Bar Micwa i Bat Micwa



Joanna Szczypińska
- przewodniczka po Ziemi Świętej, prowadzi własną firmę Anis Pol Travel w Izraelu

www.ziemiawswieta-polonia.pl

Bar Micwa znaczy „syn przykazania”, gdyż micwa, to inaczej przykazanie lub dobry uczynek nakazany przez samego Boga. W Torze jest ich 613 i każdy pobożny Żyd chociaż raz powinien dokonać ich wszystkich w ciągu swojego życia. Micwy dzielą się na 248 nakazów i 365 zakazów.

Bar Micwa jest uroczystością, w której chłopiec po skończeniu 13 roku życia wstępuje do wspólnoty religijnej. Jest to czas, kiedy po raz pierwszy publicznie czyta fragment Tory przypadający na dany dzień. Od tego momentu będzie musiał już przestrzegać Halachy, czyli zasad postępowania religijnego, w tym 613 micwot. Staje się również odpowiedzialnym za swoje grzechy (wcześniej spełniał tę rolę jego ojciec). Od tej pory będzie musiał ubierać się jak pobożny Żyd i na poranną modlitwę wkładać szal modlitewny, czyli tałas oraz tefilin. Są to 2 czarne pudełeczka ze skóry z 4 fragmentami Tory oraz najważniejszą modlitwą judaizmu – Szma Israel, czyli „Słuchaj Izraelu...”. To modlitwa, którą każdy religijny Żyd powinien odmówić trzy razy

dziennie, przy zapalaniu świec szabatowych, a także w sytuacjach zagrażających życiu i na łożu śmierci. Tefilin wkłada się na lewe przedramię oraz na czoło przywiązując rzemieniami do nich dołączonymi. Wynika to z interpretacji Tory, w której jest napisane w wolnym tłumaczeniu, że będziesz miał Słowo Boże przywiązane do swojej ręki i przed swoimi oczami. Tefilinu nie zakłada się tylko w Szabat, czyli sobotę.

Uroczystość Bar Micwa jest najważniejszym dniem w życiu chłopca, choćby dlatego, że od tej pory może wchodzić w skład minianu, czyli zgromadzenia 10 mężczyzn wymaganych do wspólnej, publicznej modlitwy. Kiedyś chłopiec po przejściu Bar Micwy mógł już dokonywać transakcji życiowych, np. kupować ziemię czy dom a nawet zakładać rodzinę.

Bar Micwa może się odbyć w poniedziałek, czwartek lub sobotę, kiedy to publicznie czyta się Torę. Do najważniejszych miejsc, w których każdy ojciec chciałby wyprawić tę uroczystość swojemu synowi, należy oczywiście Ściana Płacz. Tutaj ściągają Żydzi z całego świata. Ze względu na huczny charakter tej uroczystości nie może się ona odbyć pod Ścianą Płacz w sobotę. Dlatego też, będąc na starym mieście w Jerozolimie, około południa czy to w poniedziałek, czy w czwartek, na pewno natraficie choć na jeden „pochód” Bar Micwy.

Wszystko zaczyna się zwykle przy Bramie Syjońskiej na Górze Syjon. Każda taka huczna Bar Micwa ma swojego wodzireja, który prowadzi pochód, zachęcając do



Chupa - czyli baldachim w kształcie flagi Izraela

wspólnej zabawy. Rodzina i przyjaciele razem śpiewają, a wynajęci grajkowie grają na bębnach i szofarach (rogach baranich). Podczas pochodu wodzirej i jego pomocnicy niosą biało-niebieskie (jak izraelska flaga) balony. A sam młodzieniec idzie pod „małą chupą”, czyli baldachimem trzymany przez 4 osoby. Pod takim baldachimem, tylko dużo większym oczywiście, w przyszłości będzie zawierał związek małżeński. Jest to dzień, w którym chłopiec traktowany jest jak mały młodożeniec, bo „poślubiony” jest Bogu. W takim korowodzie prowadzony jest przez dzielnicę żydowską starego miasta, aż pod Ścianę Płacz. Tam już czeka na niego rabin oraz wyniesiony zwój Tory, aby mógł przeczytać po raz pierwszy jej fragment. Na koniec ojciec dziękuje Bogu za to, że już się „go pozbywa z domu”, czyli od tej pory nie będzie odpowiedzialny za jego grzechy. Ponieważ pod Ścianą Płacz obowiązuje podział płci, mama chłopca oraz inne kobiety obserwują wszystko z sekcji dla nich przeznaczonych, stojąc na stołeczkach przystawionych do oddziela-

jącego płotu. Po zakończeniu ceremonii kobiety rzucają w chłopca cukierkami, a potem wszyscy idą na uroczysty, ale skromny poczęstunek, który czasami odbywa się w pobliskim parku lub nawet pod samą Ścianą Płacz. Zwykle przyjęcie jest przenoszone do domu chłopca i wówczas może zamienić się w bardzo wystawny bankiet, a najważniejszym prezentem, jaki chłopiec dostaje, jest Tefilin, choć co zamożniejsi prześcigają się w prezentach, które często dorównują tym słubnym.

Zwyczaj Bar Micwy został zapoczątkowany dopiero ok. XIV w., a od XIX w. obchodzi się również tzw. Bat Micwa, czyli uroczystość wejścia dziewczynki w wiek dojrzały. W tym przypadku przypada ono na czas skończenia przez nią 12 lat, zwykle w Święto Szawuot. Wówczas organizowane jest to święto dla grupy dziewcząt (a nie osobno, jak w przypadku chłopców) w danej synagodze. Tradycyjnie sadi się sosny, zwłaszcza, że Szawuot, to inaczej Zielone Świątki, z których to gałęzi robi się potem drażki do ślubnej chupy danej dziewczyny.

wielu nam zaufało, zaufaj i Ty!

MAMY MIEJSCE NA TWOJĄ REKLAMĘ



servire caritati

banery, billboardy - kontakt: tel. 87 441 7005